

ΠΑΝΟΜΟΙΟΥΤΥΠΟΝ ΤΟΥ ΑΓΙΟΡΕΙΤΙΚΟΥ ΚΩΔΙΚΟΣ ΤΟΥ ΕΡΜΑ

τοῦ Ἑρμᾶ, καὶ δὴ, ὡς ἀνεγνώρισα κατόπιν, αὐτὸς ἐκεῖνος ἐξ οὗ ὁ Σιμωνίδης εἶχεν ὑπεξαίρεισε τὰ τρία εἰς τὴν βιβλιοθήκην τῆς Λειψίας πωληθέντα φύλλα καὶ ἐξ οὗ εἶχεν ἀντιγράψει τὰ λοιπὰ ἐπ' ἕως ἐν τῇ αὐτῇ βιβλιοθήκῃ κατατεθέντα. Ἐγράφη δὲ ὁ κώδιξ κατὰ μὲν τὸν ἕτερον τῶν πρώτων ἐκδοτῶν τοῦ ἑλληνικοῦ κειμένου Anger τὸν 18 αἰῶνα, κατὰ δὲ τὴν ἐμὴν γνώμην τὸν 18. Ἡ δ' ἐμὴ χρονολογία συμπίπτει πρὸς τὴν ὑπὸ τοῦ Tischendorf διὰ τὰ ἐν Λειψίᾳ φύλλα ὀρισθεῖσαν, ἣν δὲν ἐγνώριζον, ὅτ' ἐνέγραφον ἐν Ἀγίῳ Ὄρει εὐθὺς ἐπὶ τῇ βράσει τῆς πρώτης ἐντυπώσεως τὸν 18 αἰῶνα εἰς τὸν καταλογὸν μου. Καὶ τότε μὲν, ἐπειγόμενος καὶ μὴ ἔχων ἐν Ἀγίῳ Ὄρει τὰ ἀναγκαῖα βοηθήματα, ἤρκεσθην εἰς τὴν καταγραφήν τοῦ κώδικος καὶ τὴν λήψιν ἀναγκαίων ἄλλων περὶ αὐτοῦ σημειώσεων. Ἐλθὼν δ' εἰς Ἀθήνας καὶ δεόντως μελετήσας τὸ τράχημα, ἐπέστην ἀδιστακτικῶς περὶ τῆς ἀμοιβαίου-ητος τῆς ὑπαρχούσης μεταξύ τῶν γρηγοριακῶν

καὶ τῶν λειψιακῶν φύλλων, ἀποτελούντων ἀπάντων ὁμοῦ ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν κώδικα. Οὐ μόνον αἱ διαστάσεις ἐκεῖνων τε καὶ τούτων εἶνε αἱ αὐταὶ (ὕψος 21, 5 καὶ πλάτος 14 ἑκατοστῶν τοῦ μέτρου δι' ἐκάστην σελίδα, ἐν δὲ τῷ γεγραμμένῳ μέρει ὕψος μὲν 18, 5, πλάτος δὲ 12 ἐκάστης σελίδος περιεχούσης κατὰ μέσον ὄρον 72 στίχους, ὧν ἕκαστος περιλαμβάνει γράμματα περὶ τὰ 90), οὐ μόνον ὁ αὐτὸς εἶνε ὁ ρυθμὸς τῆς γραφῆς καὶ ὁ αἰὼν καθ' ὃν ἐγράφησαν ἐκεῖνα τε καὶ ταῦτα, ἀλλὰ καὶ τὰ φύλλα συμπληροῦσιν ἀλλήλα, ἀποτελουμένου οὕτως ἐν ὅλῳ κώδικος, περιέχοντος τὰ ἐννέα πρῶτα δέκατα τοῦ Ποιμένος τοῦ Ἑρμᾶ. Λείπει δὲ κατὰ ταῦτα μόνον τὸ τέλος, τὸ τελευταῖον δέκατον, ὅπερ δὲν ἐσώζετο ἤδη κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Σιμωνίδου συμφώνως πρὸς τὴν παράδοσιν τῆς μονῆς, καὶ ἄλλως δὲ ἀποδεικνύεται μὴ ὑπάρχον τότε πλέον, διότι ἄλλως ἢ θὰ ὑπεξῆρει αὐτὸ ὁ Σιμωνίδης μετὰ καὶ τῶν τριῶν ἄλλων πρωτοτύπων φύλλων ἢ θάντε-